

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 20 qershor 2014
Nr.ref.:RK649/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI93/12

Parashtrues

Imer Ibriqaj

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Vendimit nr. 03V-115, të Kuvendit të Republikës së Kosovës, të 4 qershorit 2009

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Imer Ibriqaj (në tekstin e mëtejme: parashtruesi), me vendbanim në Glllogvc.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi në kërkesë e konteston në mënyrë të veçantë Vendimin nr. 03V-115, të Kuvendit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kuvendi i Kosovës), të 4 qershorit 2009.
3. Megjithatë, vendimi i fundit në këtë rast është aktvendimi A. nr. 594/09, i Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), i 23 shkurtit 2011, pranuar nga parashtruesi më 13 shtator 2012.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të lartcekur të Gjykatës Supreme të Kosovës.
5. Pa marrë parasysh këtë, parashtruesi në kërkesë e konteston Vendimin nr. 03V-115, të Kuvendit të Kosovës, të 4 qershorit 2009.

Baza juridike

6. Kërkesa bazohet në nenin 113. 7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e Punës).

Procedura në Gjykatë

7. Parashtruesi e dorëzoi kërkesën më 20 shtator 2012.
8. Më 31 tetor 2012, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese, me Vendimin Nr. GJR. KI93/12, caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese, me Vendimin Nr. KSH. KI93/12, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Altay Suroy dhe Enver Hasani.
9. Më 26 nëntor 2013, Gjykata Supreme u njoftua lidhur me kërkesën.
10. Më 11 mars 2014, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i paraqiti Gjykatës rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesës.

Kërkesa e mëparshme e parashtruesit në Gjykatë

11. Më 18 mars 2011, Gjykata Kushtetuese, në rastin e mëparshëm të parashtruesit, Rasti Nr. KI34/09, e shpalli kërkesën për vlerësimin e kushtetutshmërisë së vendimit të Kuvendit të Kosovës, Vendimit nr. 03V-115, të 4 qershorit 2009, si të papranueshme.
12. Në atë rast, parashtruesi i kërkesës pretendoi se emërimi i Avokatit aktual të Popullit ishte “i paligjshëm dhe i padrejtë”. Në atë drejtim, Gjykata gjeti se parashtruesi i kërkesës nuk i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion, sipas ligjit të zbatueshëm, siç kërkohet me nenin 113.7 të

Kushtetutës dhe nenin 47.2 të Ligjit, sepse rasti ishte në procedurë në Gjykatën Supreme. Procedura e përmendur kishte përfunduar me nxjerrjen e Aktvendimit A. nr. 549/09, të Gjykatës Supreme të Kosovës, të cilin parashtruesi e konteston në rastin konkret.

Përmbledhja e fakteve

13. Më 13 mars 2010, parashtruesi kishte paraqitur kërkesë në Kuvendin e Republikës së Kosovës, pas konkursit të shpallur për pozitën e Avokatit të Popullit.
14. Më 18 maj 2010, Komisioni përzgjedhës ia paraqiti raportin e tij Kuvendit të Kosovës, duke i rekomanduar tre (3) kandidatë potencialë për pozitën e Avokatit të Popullit. Përveç raportit, Komisioni përzgjedhës kishte bashkëngjitur një listë, që përmbante pikët e njëzet e tre (23) kandidatëve që ishin intervistuar.
15. Parashtruesi nuk ishte në mesin e njëzet e tre (23) kandidatëve që ishin ftuar për intervistë.
16. Më 4 qershor 2010, ishte mbajtur një mbledhje e Kuvendit me qëllim të përzgjedhjes së Avokatit të Popullit. Të njëjtën ditë, Kryetari i Kuvendit, mori Vendimin nr. 03V-115, duke e emëruar z. Sami Kurteshi si Avokat të Popullit të Republikës së Kosovës.
17. Parashtruesi ushtroi ankesë në Kuvendin e Kosovës dhe në Zyrën Ndërkombëtare Civile kundër procesit të përzgjedhjes.
18. Më 29 korrik 2009, parashtruesi inicioi procedurë administrative në Gjykatën Supreme.
19. Më 23 shkurt 2011, Gjykata Supreme, me Vendimin A. nr. 594/09, e refuzoi padinë e parashtruesit, duke theksuar se emërimi i Avokatit të Popullit është kompetencë e Kuvendit të Republikës së Kosovës.
20. Në aktvendimin e lartpërmendur, Gjykata Supreme argumentoi më tej: *“Në përputhje me dispozitën e nenit 9 par 3 të Ligjit për Konfliktet Administrative, (“Gazeta zyrtare e RSFJ“ nr. 4/77) ligj i zbatueshëm në përputhje me nenin 145 par. 2 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, për çështjet rreth të cilave drejtpërdrejt, në bazë të autorizimeve kushtetuese vendos Kuvendi i Kosovës, konflikti administrativ nuk mund të zhvillohet”.*

Pretendimet e parashtruesit

21. Parashtruesi pretendon se kërkesa e tij ishte refuzuar *“në mënyrë të paligjshme”* nga Kuvendi i Kosovës dhe se emërimi i Avokatit të tanishëm të Popullit *“ishte bërë në mënyrë të paligjshme dhe të padrejtë”.*
22. Përveç kësaj, parashtruesi kërkon nga Gjykata kthimin në gjendje të mëparshme të rastit KI34/09, duke theksuar se *“Aktvendimi për papranueshmëri në Rastin KI34/09 i ishte dorëzuar parashtruesit më 11*

shtator 2012 dhe se për shkak të kësaj, parashtruesi e kishte humbur të drejtën e tij për tu ankuar kundër këtij vendimi në Gjykatën Kushtetuese”.

Pranueshmëria e kërkesës

23. Gjykata vëren se në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, duhet që së pari të shqyrtojë nëse ai i ka plotësuar kushtet për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

24. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113. 7 të Kushtetutës, i cili parasheh që:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

25. Për më tepër, Gjykata i referohet nenit 49 të Ligjit, i cili parasheh:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht. Nëse kërkesa është e drejtuar kundër një ligji, atëherë afati fillon të ecë që nga dita kur ligji ka hyrë në fuqi”.

26. Në rastin konkret, Gjykata konsideron se parashtruesi është person i autorizuar, se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me nenin 113. 7 të Kushtetutës, dhe se kërkesa është paraqitur brenda afatit kohor prej katër (4) muajve në pajtim me nenin 49 të Ligjit.

27. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

*...
c) kërkesa është qartazi e bazuar”.*

28. Gjykata rithekson që nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, që të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës [DHM], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-1, shih edhe Aktvendimin për papranueshmëri në rastin nr. 70/11, parashtruesit Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima, Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, A. nr. 983/08, të 7 shkurtit 2011).

29. Për më tepër, kërkesa nuk tregon se gjykata e rregullt ka vepruar në mënyrë arbitrare apo në mënyrë të padrejtë. Nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të zëvendësojë vlerësimin e saj të fakteve me ato të gjykatave të rregullta dhe si rregull i përgjithshëm, është detyrë e këtyre gjykatave të vlerësojnë dëshmitë

para vetes. Detyra e Gjykatës Kushtetuese është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta kanë qenë të drejta në tërësinë e tyre, duke përfshirë edhe mënyrën se si janë marrë ato dëshmi, (shih, Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejta të Njeriut, i 10 korrikut 1991).

30. Në rastin në fjalë, Gjykata vëren se janë plotësuar garancitë procedurale të së drejtës për një gjykim të drejtë, siç parashikohet me Kushtetutë dhe me Konventë, nuk ka asnjë gjurmë të arbitraritetit nga ana e Gjykatës Supreme. Për më tepër, Gjykata konsideron se aktvendimi i Gjykatës Supreme është i arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme dhe koherente për shkak se ai i shpjegon parashtruesit kompetencat e Kuvendit në lidhje me procesin e zgjedhjes së Avokatit të Popullit.
31. Fakti se parashtruesi nuk është i kënaqur me rezultatin e rastit, nuk mund të ngrejë kërkesë të pranueshme për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], të Kushtetutës (shih rastin Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë, Nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
32. Në këto rrethana, parashtruesi nuk e ka mbështetur pretendimin e tij për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], të Kushtetutës, sepse faktet e paraqitura nga ai nuk tregojnë në asnjë mënyrë se gjykatat e rregullta ia kanë mohuar atij të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
33. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të hidhet poshtë si e papranueshme në pajtim me rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës.
34. Për më tepër, në lidhje me kërkesën e parashtruesit për kthim në gjendje të mëparshme në Rastin KI34/09, Gjykata merr parasysht nenin 50 të Ligjit, i cili parasheh: *“Nëse parashtruesi pa fajin e tij nuk ka qenë në gjendje të parashtrojë kërkesën brenda afatit të përcaktuar, Gjykata Kushtetuese ka për detyrë që në bazë të kërkesës së parashtruesit ta kthejë atë në gjendjen e mëparshme. Parashtruesi ka për detyrë të paraqesë kërkesën për kthimin në gjendjen e mëparshme brenda pesëmbëdhjetë (15) ditëve që nga mënjanimi i pengesës dhe të arsyetojë kërkesën në fjalë. Kthimi në gjendjen e mëparshme nuk lejohet nëse ka kaluar një vit ose më shumë nga dita kur ka përfunduar afati i përcaktuar me këtë ligj”*.
35. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se aktvendimi për papranueshmëri në Rastin KI34/09 ishte hedhur poshtë, sepse kërkesa e parashtruesit ishte e parakohshme dhe prandaj nuk ka mundur të konsiderohet t'i ketë plotësuar kërkesat e nenit 113. 7 të Kushtetutës dhe të specifikuar më tej në nenin 47. 2 të Ligjit; prandaj neni 50 i Ligjit nuk mund të zbatohet në këtë rast. Rrjedh se parashtruesi nuk ka ofruar bazë dhe dëshmi mbështetëse për ta mbështetur kërkesën për kthim në gjendje të mëparshme.
36. Për më tepër, Gjykata dëshiron të theksojë se vendimet e Gjykatës Kushtetuese janë përfundimtare dhe të detyrueshme dhe nuk i nënshtrohen rishikimit; prandaj Gjykata konsideron se në rastin në fjalë, nuk ishte në pyetje afati i fundit, siç ishte pretenduar nga parashtruesi.

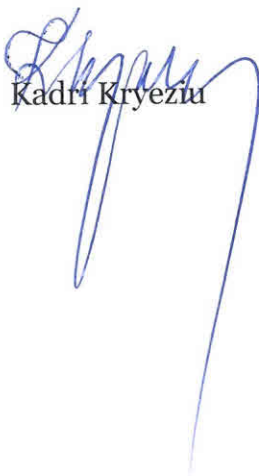
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113. 7 të Kushtetutës dhe rregullin 36 (2) b) e 56 (2) të Rregullores së punës, më 11 mars 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. Ky Vendim do t'u kumtohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Kadri Kryeziu

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani